

[Lone Dybkjær]

pelt hen, at en god arbejdskraft forsvinder, og at det koster en hel masse at indsætte en anden. Hvad kan vi så lave af mekanismer, så det ikke fører til en diskrimination? Jeg tror ikke, det er nok, at vi overlader det til arbejdsministeren – med al respekt for arbejdsministeren – det er også muligt, at de kan tage det med i handlingsplansudvalget og undersøge, hvad vi kan gøre. Men jeg synes også, vi skulle prøve i udvalget at indkalde nogle folk og spørge, hvad vi rent faktisk kan gøre.

Som sagt: diagnosen er rigtig, jeg tror bare ikke på løsningen. Det gjorde jeg heller ikke dengang, og der er ikke noget i udviklingen, der har overbevist mig om, at løsningen er mere rigtig i dag, end den var dengang.

Bollmann (CD):

Vi i CD er jo nøjagtigt lige så positive over for hensigten bag forslaget som alle andre; og jeg har forstået hensigten sådan, at vi skal hjælpe kvinderne i arbejdssituationen, så de ikke diskrimineres. Og vi må desværre se i øjnene, at arbejdsløsheden efterhånden i sig selv er ved at blive et kvindeproblem. Her drejer det sig altså om den offentlige sektor, og jeg tror ikke, netop denne sektor er værre til at diskriminere over for kvinder end alle andre.

Jeg mener, forslaget er for dyrt, fordi det kan opfordre til ekstra forbrug af personale, nemlig i de tilfælde, som andre har været inde på, hvor man faktisk har taget højde for de situationer, der beskrives i forslaget. Vi mener i øvrigt også, det er et bureaukratisk forslag. Vi skal ikke blande os i arbejdsgivers ret til selv at vurdere, hvilket behov man har.

Men det er klart, at vi gerne vil være med til at drøfte andre forslag på området.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS er enig med socialdemokratiet i, at der burde være fuld vikardækning ved barselorlov. Denne indstilling har vi ikke kun af hensyn til kvinderne, men også af hensyn til de øvrige ansatte på arbejdspladsen.

I dag bliver vikarkontoen inden for det offentlige ofte reduceret, så den i dag er nær nul inden for mange områder, bl.a. inden for daginstitutionsområdet. Det vil sige, at en graviditet med efterfølgende barselorlov og

måske langvarig sygdom hos det øvrige personale kan udvikle sig til en katastrofe for det øvrige personale, som må rende stærkere og stærkere og stærkere, og det går selvfølgelig også ud over børnene, som er i institutionen, og som til sidst blot opbevares.

Men også inden for andre områder af det offentlige betyder kvinders barselorlov, at de øvrige ansatte må pukke mere og mere. Og det er faktisk hårdt, ja, det kan være direkte helbredsnedbrydende at måtte pukke mere og mere i halve og hele år og se dyngerne vokse og vokse, mens folk utilfredse ringer ind og klager over, at de dér dynger bare vokser og vokser. I bemærkningerne til lovforslaget står der jo også, at kommunerne kun har 50 pct. vikardækning i dag, og det er alt for lidt. Vi mener altså, at hensynet til de øvrige ansatte kræver vikardækning.

Hensynet til det enkelte individ, den enkelte kvinde, kræver selvfølgelig, at vikardækningspligten følges op af en sikring af, at der ikke ansættes færre kvinder i den føde-dygtige alder i den offentlige sektor. Forslaget gælder jo kun den offentlige sektor.

Nu kan kvinder jo føde børn i mange år, og det bliver mere og mere almindeligt, at kvinder venter med at få børn til en forholdsvis sen alder, fordi de ønsker at få færdiggjort deres uddannelse først. Så det er for så vidt i mange år, kvinder kan risikere at blive diskrimineret på arbejdsmarkedet i forbindelse med arbejdsgivers rædsel for, at de skulle gå hen og blive gravide.

Hvor stor er diskriminationen egentlig? Kan man påvise den, eller må vi sige, at vi tror, det er sådan? Der står i bemærkningerne, at ligestillingsrådet siger, at det er en tendens, og at man har fået nogle henvendelser. Jeg kunne godt under udvalgsarbejdet – eller måske af fru Jytte Andersen nu – tænke mig at få konkretiseret, hvor stort det reelle problem er.

VS mener i øvrigt, at socialdemokratiets forslag om statsfinansiering er et godt udgangspunkt for en diskussion om, hvordan vi løser det her problem, og med alle de fine hensigter, der har fløjet rundt i luften her, må der jo kunne komme en løsning af den ene eller den anden art.

Dohrmann (FP):